

λομῶντος, οἱ ἔμπορευόμενοι πρὸς Χειράμ, βασιλέα τῆς Τύρου, κατόκησαν εἰς Θαρσεῖς, ἐν τῇ σημερινῇ Ἰσπανικῇ ἐπαρχίᾳ Ἀνδαλουσία, πολὺν χρόνον πρὶν ἀκουσθῆ ἡ Ἑλλάς ἢ ἡ Ρώμη. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπηύξησαν οἱ φυγόντες ἐκ τῆς Αἰχμαλωσίας. Συνωκίσθησαν δὲ εἰς τὸ Τόλητον, τὴν πόλιν τῶν γενεῶν των καὶ τὴν πρωτεύουσαν αὐτῶν· ἐκεῖ κηδέθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, ἕως οὗ κατεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Γότθων, οἵτινες πρῶτοι ἔφεραν εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὴν θρησκευτικὴν μισαλλοδοξίαν. Οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς ἐκδίκησιν, εὐκόλυναν τὴν ἐπιδρομὴν τοῦ συγγενοῦς Μαυρουσίου. Ὅτε δὲ πάλιν ἠλώθη ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τὸ Τόλητον, οἱ εὐρεθέντες ἐκεῖ πάμπολλοι Ἰουδαῖοι ἀφέθησαν ζῶντες καθὼ μὴ ἔνοχοι τῆς σταυρώσεως, καταγόμενοι ἐξ Ἰουδαίων, οἵτινες εἶχον ἀναχωρήσειν ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ πολὺν χρόνον πρὸ τῆς πράξεως τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ. Ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἰσπανῶν Ἰουδαίων ἦτον ὁ αἰὼν Πέτρου τοῦ Σκληροῦ· ἠσπάσθησαν τὴν φατριάν του, ἢ μᾶλλον αὐτὸς τὴν ἰδικήν των, ἐπειδὴ εἶχε δανεισθῆ παρ' αὐτῶν χρήματα. Κατεδυναστεύοντο δὲ ὑπὸ τοῦ ἀντίζηλου κόμματος τοῦ Τρασταμάρα, καὶ τέλος ἐξωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἰσθβέλλης, τὸ 1492, τὸν ἀριθμὸν ἡμῶν ἑκατομμύριον, ἢ κατ' ἄλλους 800,000. Οἱ φυγάδες κατόκησαν εἰς τὰς Ἀσιατικὰς καὶ Ἀφρικανὰς παραλίας τῆς Μεσογείου, ὅπου βλέπομεν καὶ ἀκούομεν αὐτοὺς μέχρι τῆς σήμερον λαλοῦντας τὰ Ἰσπανικὰ τῶν προπατόρων των. Ὅσοι δὲ μὴ θέλοντες ν' ἀφήσωσι τοὺς θησαυροὺς των ἔμειναν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὑπεκρίθησαν ὅτι ἔγειναν Χριστιανοί· ἀλλ' ἐν τῷ κρυπτῷ ἐλάτρευον τὴν ἀρχαίαν πίστιν των. Οἱ Ἰουδαῖζοντες οὗτοι, πλούσιοι ὄντες, ἦσαν τὰ κυριώτερα θύματα τῆς ἱεραῆς ἐξετάσεως. Ὁ Χριστιανὸς τῆς Ἰσπανίας βδελύσσεται τὸν Ἰουδαῖον μὲ ἀπερίγραπτον βδελυγμὸν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἰσπανίᾳ Ἰουδαίων δὲν εἶναι μέγας· ἴσως συμποσοῦνται εἰς 500 οἰκογενείας. Ὑπερβαίνουν δὲ πολὺ κατὰ τὸν χαρακτῆρα τοὺς ἀλλαχοῦ τῆς οἰκουμένης ὁμογενεῖς των.

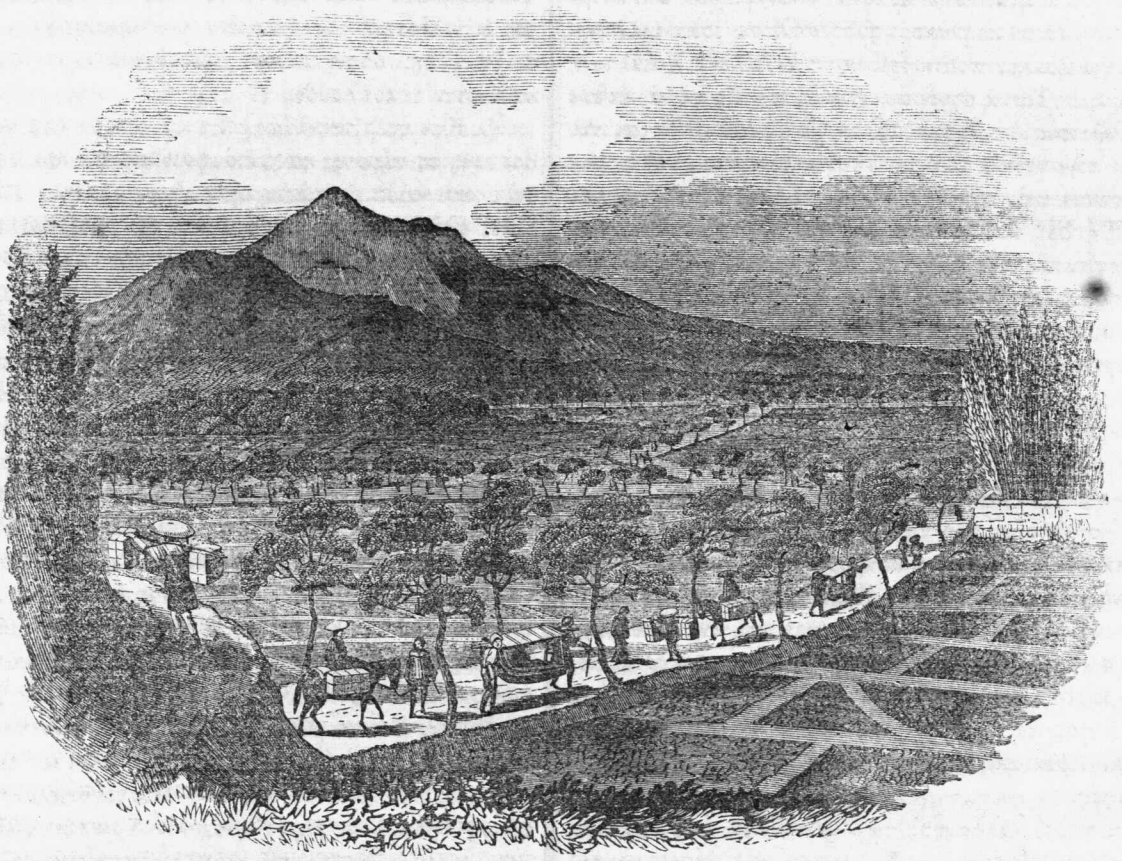
Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΑΝ.

Συνέχεια. Ἴδε Σελ. 145-148.

Οἱ Ὀλλανδοί, οἵτινες ἦσαν προεγκαταστημένοι εἰς τὴν Φίριανδον, ἔβλεπον τοὺς Ἄγγλους μετὰ ζηλοτύπου φόβου· οἱ δὲ Πορτογάλλοι ἔβλεπον μετὰ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ἀμφοτέρους. Τίνι δὲ τρόπῳ ἐπροσπάθουν οἱ καλοὶ οὗτοι πεπολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι νὰ ὑποσκελίσωσιν ἀλλήλους εἰς τὰς μακρινὰς ἐκείνας χώρας, φαίνεται ἐκ τοῦ ἐφεξῆς ἀλλοκότου διηγήματος. — Ὁ Ἄγγλος, ὁ μείνας διευθυντὴς τοῦ ἐν Φιράνδῳ ἐμπορείου, πορευθεὶς ποτε νὰ προσφέρῃ τὰ σεβάσματά του εἰς τὸν αὐτοκράτορα, εὐρήκεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀλαζόνα τινὰ Ὀλλανδὸν, ὅστις ἐκομπῶν ἠμῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τῆς ἰδίας του πατρίδος, καὶ ἀνεβίβαζε τὸν βασιλέα τῆς Ὀλλανδίας εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὡς τὸν μέγιστον καὶ κραταιότατον

ἡγεμόνα καθ' ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς οἰκουμένης, μετὰ πολλῶν ἄλλων τοιούτων μεγαλαυχιῶν. Ἄλλ' ὁ Ἄγγλος, ὅστις ἐνόει τὴν Ἰαπωνικὴν γλῶσσαν, μολοντί ὁ Ὀλλανδὸς ἐνόμιζε τὸναντίον, τὸν εἶπεν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ὅτι « μάταιον ἦτο νὰ ψευδολογῆ τοιουτοτρόπως, ἐπειδὴ ὁλος ὁ κόσμος ἐγνώριζεν ὅτι οὐδὲ βασιλέα κἂν εἶχον εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, ἀλλὰ μόνον κυβερνήτην, ὅστις δὲν ἐκυβέρνα τόσον τὸν λαόν, ὅσον ἐκυβερνᾶτο αὐτὸς ὑπ' ἐκείνων. Καὶ ἐπειδὴ κατήντησεν εἰς τόσον ἡ ἀναίδειά του, ὥστε νὰ εἶπῃ ὅτι ὁ βασιλεὺς του εἶχεν ὑποτεταγμένους ὅλους τοὺς ἄλλους Χριστιανούς ἡγεμόνας, πρέπει καὶ νὰ εἶπω, ὅτι, ἂν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας δὲν ἦτο προστάτης τοῦ Ὀλλανδικοῦ κράτους, οἱ Ὀλλανδοὶ ἔμποροι δὲν ἦθελον εἰσθαί ποτε εἰς κατάστασιν νὰ ἔλθωσι καὶ νὰ κάμνωσι τόσον κρότον εἰς τὰ μέρη ταῦτα τοῦ κόσμου.» Σύγχυσις περιεκάλυψε τὸν καυχηματίαν ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ; οἱ παρευρεθέντες Ἰσπανοὶ καὶ Πορτογάλλοι ὠμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν τῶν ῥηθέντων· καὶ ἡ συντροφία διεσκέδασεν εἰς τὸ ἄκρον, καὶ οὐκ ὀλίγον περιεγέλασε τὸν ἄθλιον Ὀλλανδόν.

Ἐν τούτοις, τὸ μῖσος καὶ ἡ ζηλοτυπία μεταξύ τῶν πολλῶν οἵτινες διέμενον προσκολλημένοι εἰς τὰς ἀρχαίας δεισιδαιμονίας, καὶ τῶν Πορτογάλλων τε καὶ αὐτοχθόνων ὅσοι ἐπρέσβευον τὸν Χριστιανισμόν, εἶχον ἐξακολουθήσει, καθ' ἑκάστην ἐπαυξάνοντα. Πρῶτον δ' ἐξέσπασαν εἰς φανεράν ἔριδα τὸ 1590, καὶ πολλοὶ ἐφονεύθησαν. Ἐτυχον δὲ καὶ μεταβολαὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν, αἵτινες ἔκαμαν αὐτοὺς πολιτικῶς ἐναντίους. Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία εἶχεν ἀρπασθῆ· καὶ ὁ ἀρπαξ, πρὸς στερέωσιν ἀναμφιβόλως τῆς δυνάμεώς του, ἐπροσπάτεε τὸ ἰσχυρότερον κόμμα, καὶ κατέθλιβε τὸ ἀδυνατώτερον. Πλὴν, μολοντί περικωρίσθησαν οἱ ἀγῶνες τῶν Ἰησοιτῶν, δὲν ἀπηγορεύθησαν ὅλως διόλου, ἕως οὗ ἡ αὐθάδης ἀπροσύνη Φραγκισκανῶν τινῶν ἐπέσυρε τὴν ἐκδίκησιν τῆς αὐλῆς. Οἱ μοναχοὶ οὗτοι ἐφθασαν ἐκ τῆς Μανίλλης, καὶ παραβλέποντες τὰς κατεπειγούσας παρακλήσεις τῶν Ἰησοιτῶν, καὶ περιφρονοῦντες τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐντολήν, ἤρχισαν νὰ οἰκοδομῶσιν ἐκκλησίαν, καὶ νὰ κηρύττωσι δημοσίᾳ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ Μεάκου. Πρὸς δικαιολόγησιν τῆς διαγωγῆς ταύτης ἀνέφερον τὸ « Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. » Ἄλλ' οἱ καλοὶ οὗτοι ἀνθρωποὶ ἐληρημόνησαν τὸν ἄλλον μέγαν κανόνα, τὸν δοθέντα πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀποστόλων, « Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραὶ » καθότι διηρέθιζον τοὺς Ἰαπωνοὺς νὰ κατατρέφωσι τὰ εἰδωλά των, καὶ τὸ παραδόξοτερον ἐζήτησαν νὰ τυρπολήσωσι ναόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιρροή τῶν Πορτογάλλων

Λεωφόρος διὰ καλλιεργημένων ἀγρῶν, εἰς τὴν Ἰαπωνίαν.

καὶ τῶν Ἰησουϊτῶν παρήκμαζον ταχέως, καὶ οἱ αὐτόχθονες Χριστιανοὶ ἦσαν ἐκτεθειμένοι εἰς ὕβρεις παντὸς εἶδους ἀπὸ μέρους τῶν ὁμογενῶν αὐτῶν. Ὁ ἐν Φιράνδῳ Ἄγγλος πράκτωρ, γράφων τὸ 1614, λέγει ὅτι « ἐμφύλιος πόλεμος ἦτον ἔτοιμος νὰ ἐκραγῇ, ἐπαπειλῶν μεγάλα δυστυχήματα εἰς ὅλην τὴν χώραν· τὸ δὲ 1619 ἀναφέρει τὰς φοβεράς κακοπαθείας ὅσας ὑπέφερον οἱ Χριστιανοί. Οἱ Πορτογάλλοι ἐβεβαίουν, ὅτι οἱ Ὀλλανδοὶ, ἀπὸ τὸν ζῆλον τοῦ νὰ ὑποσκελίσωσιν αὐτοὺς, ἀπήντησαν εἰς τὴν ἐρώτησιν ἂν ἦσαν Χριστιανοὶ — ὄχι, ὅτι ἦσαν Ὀλλανδοί. Ὁ Κάεμφερ ὁμῶς ἀρνεῖται τοῦτο, καὶ λέγει ὅτι ἀπάντησιν ἔδωκαν ὅτι ἦσαν Χριστιανοὶ μὲν, διάφοροὶ ὁμῶς τῶν Πορτογάλων ἱερέων. Ὁ προειρημένος Ἄγγλος πράκτωρ, περιγράφων τὸν καταδιωγμὸν, εἰς ὃν ὑπεβλήθησαν οἱ ἐντόπιοι Χριστιανοὶ, λέγει ὅτι ἔκαμνον καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ τῶν μάρτυρας μεθ' ἑαυτῶν, καὶ τὰ ἔφερον ἐπὶ τῶν ἀγκυάλων τῶν εἰς τὸν θάνατον, προτιμῶντες νὰ παραδώσωσιν αὐτὰ εἰς τὰς φλόγας μᾶλλον ἢ νὰ τὰ ἀφήσωσι νὰ ἀνατραφῶσιν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν εἰδωλολατρῶν.

Ἐπὶ τινος Πορτογαλλικοῦ πλοίου εὐρήχαν οἱ Ὀλλανδοὶ ἐπιστολάς, διευθυνομένας ὑφ' ἐνὸς τῶν ἐν ἀξι-

ώματι Ἰαπωνῶν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πορτογαλλίας. Ἐπεμψαν δ' αὐτὰς πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Φιράνδου, καὶ οὗτος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ἰαπωνίας. Ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις ἐλέγετο ὅτι περιείχοντο ἐναργεῖς ἀποδείξεις ἐκτεταμένης συνωμοσίας μεταξὺ τῶν Πορτογάλων καὶ Ἰαπωνῶν Χριστιανῶν κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος. Ὁ νομιζόμενος συγγραφεὺς αὐτῶν κατεδικάσθη καὶ ἐθανατώθη· εὐθὺς δὲ μετέπειτα, ἐν ἔτει 1637, ἐφάνη τὸ ψήφισμα, δι' οὗ, ἐκτοτε μέχρι τῆς σήμερον, ἀποκλείονται τῆς Ἰαπωνίας οἱ ξένοι. Διετάσσετο νὰ ἐξορισθῶσιν εἰς τὸ Μάκαον, τὸ ἐν Κίνα Πορτογαλλικὸν συνοικισμα, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Πορτογάλλοι, μετὰ τῶν μητέρων καὶ τροφῶν τῶν, καὶ παντὸς τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντος· διαταγὴ προσέτι ἐξεδόθη νὰ φυλακισθῶσιν οἱ αὐτόχθονες Χριστιανοὶ, καὶ ἀμοιβαίᾳ προσεφέρθησαν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἱερέων καὶ Χριστιανῶν· οἱ Ἰαπωνοὶ ἀπηγορεύθησαν τοῦ νὰ ἀναχωρῶσι τῆς πατρίδος τῶν, καὶ ξένοι τοῦ νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἐπὶ αὐστηροτάταις ποιναῖς.

Χιλιάδες τινες τῶν Ἰαπωνῶν Χριστιανῶν ἀνέστησαν εἰς τὰ ὄπλα, καὶ καταλαβόντες πάλαιόν τι ὄχυρμα εἰς τὴν γειτονίαν τόπου καλουμένου Σιμαβάβ-

ρα, ἀπεφάσισαν νὰ ὑπερασπισθῶσι μέχρι ἐσχάτης πνοῆς. Ὁ αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τοὺς Ὀλλανδοὺς, ἂν ἤθελον ν' ἀποδείξωσι τὴν εἰλικρινεῖάν των ὡς σύμμαχοι, νὰ συνδράμωσιν αὐτὸν εἰς τὸ νὰ καθυποβάλλῃ τοὺς ἐπαναστάτας. Αἰσθανόμενοι δὲ ὅτι καὶ ἡ ἐπιβροτὴ αὐτῶν ἐκλονεῖτο, συγκατένευσαν, καὶ ἔστειλαν πολεμικὸν πλοῖον νὰ προσβάλλῃ τὸ ὀχύρωμα. Ἡλῶθη δέ· καὶ βεβαιούται ὅτι 40,000 Ἰαπωνῶν ἐχάθησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν ταύτην. Ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει, 1638, καθηρέθησαν τὰ ἐπὶ τῆς νήσου Φιράνδου οἰκοδομήματα, καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ μετώκησαν εἰς νησίον ἐν τῷ λιμένι τῆς Ναγκασάκης, εἰς ὃν μόνον συγχωρεῖται ἕκτοτε ἡ εἰσὸδος τῶν ξένων. Τὸ 1640, οἱ Πορτογάλλοι ἔκαμαν ἀπόπειραν νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἰσχύν των, πέμψαντες πρεσβεῖαν ἐκ τοῦ Μακάου, συνισταμένην ἀπὸ 73 ἄτομα. Ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας ὀλίγον ἐσεβάσθη τὰ δικαιώματα ἢ τὰ προνόμια τῶν πρέσβεων. Κρατηθέντες οἱ Πορτογάλλοι ἐθανατώθησαν ἅπαντες, ἐξαιρέσει δώδεκα, οἵτινες ἀπεστάλησαν ἐν πλοιαρίῳ, μετ' ἀλαζόνος ἀγγελίας παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ὅτι, ἂν ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἐτόλμα νὰ πατήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς Ἰαπὼν, ἤθελε καὶ αὐτὸς πάθει τὰ ὅμοια. Καὶ οἱ δώδεκα ὅμως οὗτοι ἐχάθησαν εἰς τὸ πέλαγος.

Εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς χρεωστοῦμεν ὄσας σχεδὸν τὰς συναχθεῖσας περὶ τῆς Ἰαπωνίας εἰδήσεις ἐν τῷ διαστήματι τῶν δύο ἑκατονταετηρίδων, καθ' ἃς εἶναι κεκλεισμένη εἰς τοὺς ἀλλοεθνεῖς. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν περὶ τοῦ ἐνδοτέρου ἐγνωσμένων συνελέχθη εἰς τὰς ἐτησίους ὁδοιπορίας, τὰς γινομένας ἐκ τῆς Ναγκασάκης εἰς τὴν μητρόπολιν Ἰεδον, — ἐπειδὴ οἱ Ὀλλανδοὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἐτήσιον πρεσβεῖαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα. Τρεῖς κατὰ καιρὸν ἰατροὶ τοῦ Ὀλλανδικοῦ ἐμπορείου ἔγραψαν περὶ τῆς Ἰαπωνίας· ἐκ τούτων ὁ πρῶτος, Κάεμφερ, ἐπεσκέφθη τὸ Ἰεδον τὸ 1690 καὶ 1691· ὁ Θύνβεργος, τὸ 1775 καὶ 1776· ὁ δὲ Σιεβόλδης κατώκησεν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ἀπὸ τοῦ 1823 μέχρι τοῦ 1830. Συνέγραψε προσέτι ἱστορίαν τῆς Ἰαπὼν εἰς ἐκ τῶν Ἰησουϊτῶν πατέρων, καὶ ἄλλοι προσέθησαν μικρὰ τινα πρὸς διασάφησιν, ὡς, λόγου χάριν, Ἀγγλὸς τις πλοίαρχος, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰαπωνῶν τὸ 1811. Ἄλλ' ἡ αὐστηρότης καὶ ἀπόφασις, μεθ' ἧς αἱ ἀρχαὶ διατηροῦσιν ἔτι τὸ σύστημα τῆς μὴ συγκοινωνίας, δεικνύεται ἐκ τινος νεωστὶ γενομένης ἀποπειρας. Πλοῖόν τι παρεσκευάσθη, κατ' ἐπιφάνειαν μὲν διὰ νὰ ἐπιναφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα των ἑπτὰ ναυαγήσαντας Ἰαπωνοὺς, πραγματικῶς δὲ διὰ νὰ ἀνοίξῃ ἐμπορικὴν πρὸς τὸν λαὸν συγκοινωνίαν. Ἄλλ' ἡ ἀγρυπνία τῶν ἀρχῶν ἐματαίωσε τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σχεδίου.

Ὅπουδ' ἴποτε ἐγένετο ἀπόπειρά τις ἀποβάσεως, πρῶτον μὲν εἰδοποιουν τὸ πλοῖον ν' ἀπομακρυνθῇ, μετέπειτα δ' ἐπυροβόλουν κατ' αὐτοῦ, ὥστε νὰ τὸ ἀναγκάσωσι ν' ἀποπλεύσῃ.

Ὁ Κάεμφερ παραβάλλει τὰς Ἰαπωνικὰς μὲ τὰς Βρετανικὰς νήσους κατὰ τὸ φαινόμενον καὶ τὴν θέσιν· καὶ ἂν τις παρατηρήσῃ γεωγραφικὸν πίνακα, θέλει εὐρεῖ πολλὴν τὴν ὁμοιότητα. Αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι κεῖνται παρὰ τὸ βορειοδυτικὸν παράλιον τῆς Εὐρώπης· αἱ δὲ Ἰαπωνικαὶ παρὰ τὸ βορειοανατολικὸν παράλιον τῆς Ἀσίας. Εἰς ἕκαστον σύστημα ὑπάρχει μία μεγάλη ἢ κυριωτέρα νῆσος, περιέχουσα τὰς πρωτεύουσας πόλεις, καὶ ἀποτελοῦσα τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βασιλείου ἢ τοῦ κράτους. Εἰς ἕκαστην περίστασιν αἱ κυριώτεροι αὗται νῆσοι εἶναι μακραι καὶ ἀναλόγως στεναί, ἐκτεινόμεναι μοίρας τινὰς πλάτους ἀπ' ἀρκτου εἰς νότον. Ἡ Βόρειος Θάλασσα ἐμπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν Θάλασσαν τῆς Ἰαπωνίας, καὶ ὁ Πορθμὸς τῆς Κορέας μὲ τὸν Βρετανικὸν Πορθμὸν. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ὑπολογίζεται τὴν σήμερον ὡς 26,000,000· ὁ δὲ τῆς Ἰαπωνικῆς αὐτοκρατορίας εἰκάζεται ὅτι εἶναι 25,000,000.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν νήσων, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ αὐτοκρατορία τῆς Ἰαπὼν, εἶναι ἀγνωστος. Ὑπάρχουν ὅμως τρεῖς μεγάλαι νῆσοι, αἵτινες μετὰ τινῶν μικροτέρων, συγκροτοῦσι τὴν κυρίως λεγομένην αὐτοκρατορίαν. Τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν νήσων, αἵτινες κεῖνται πλησίον ἀλλήλων, εἶναι Κιουσιῦ, Σιτκόκη, καὶ Νιφῶν, ἡ μεγίστη. Αὗται καλύπτουσι τόσας περίπου μοίρας πλάτους, ἀπ' ἀρκτου εἰς νότον, ὅσας αἱ Βρετανικαὶ νῆσοι. Ἀλλὰ πρὸς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς Νιφῶνος κεῖται ἡ Ἰεσσος, ἣτις, καίτοι μὴ περιλειομένη εἰς τὴν κυρίως καλουμένην αὐτοκρατορίαν, ἐξαρτᾶται ἀπ' αὐτῆς· εἶναι δὲ περίπου ἰσομεγέθης μὲ τὴν Ἰρλανδίαν. Ἐπέκεινα τῆς Ἰεσσου, καλύπτουσαι τὸ πέλαγος μεταξύ αὐτῆς καὶ τῆς μεσημβρινῆς ἄκρας τῆς Καμισιάτικης εἶναι αἱ Κουρίλαι νῆσοι, ἐξ ὧν τινὰς κατοικοῦσιν οἱ Ἰαπωνοί. Τῆς Ἰεσσου συμπεριλαμβανομένης, αἱ Ἰαπωνικαὶ νῆσοι ἐκτείνονται ἀπὸ τῆς 31ης μέχρι τῆς 45ης μοίρας τοῦ βορείου πλάτους, καὶ ὑπολογίζονται ὡς περιέχουσαι 160,000 τετραγωνικῶν μιλίων, ἢ περίπου 40,000 μᾶλλον τῶν Βρετανικῶν νήσων.

Τὴν περίξ τῶν Ἰαπωνικῶν νήσων θάλασσαν καθιστῶσιν ἐπικίνδυνον αἱ αἰφνίδιαι τρικυμῖαι, καὶ τὸ ἀβαθὲς τῶν ὑδάτων. Ἡ φυσικὴ δὲ αὕτη περίστασις βοηθεῖ τὰς Ἰαπωνικὰς ἀρχὰς νὰ διατηρῶσι τὸ σύστημα τῆς μὴ συγκοινωνίας. Μεγάλαι Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα δὲν δύναται νὰ προσορμισθῶσιν ἐγγὺς τῆς ξηρᾶς· καὶ διὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον τὰ Ἰαπωνικὰ πλοῖα ἐλ-

κοσιν ὀλίγον ὕδωρ. Τὸ κλίμα τοῦ νοτίου μέρους τῆς χώρας παρεβλήθη μετὰ τῆς Ἀγγλίας. « Ἡ Ἰαπὼν, » λέγει ὁ Κάεμφερ, « ἀπολαύει τερπνὸν καὶ ὑγιεινὸν κλίμα. Ὁ ἀὴρ εἶναι πολὺ ἀστατος, καὶ ὑποκείμενος εἰς πλείστας μεταβολάς· τὸν χειμῶνα χιονίζει, καὶ συμβαίνουνσι κάποτε ὄριμεις πάγοι· τὸ θέρος, ἐξ ἐναντίας, μάλιστα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κωνικῶν ἡμερῶν, εἶναι ὁ καύσων ἀνυπόφορος. Πολυλάκις βρέχει καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἀλλ' ἀφθονώτατα τὸν Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον. » Εἰς τὰς γειτονεύουσας θαλάσσας σχηματίζονται κάποτε σίφωνες, περὶ ὧν φαντάζονται οἱ Ἰαπονοὶ ὅτι εἶναι θαλάσσιοι δράκοντες, ἀναβαίνοντες εἰς τὰ μετέωρα. Ὑπόκειται δὲ ἡ Ἰαπὼν καὶ εἰς σεισμούς, οἵτινες ἐπροξένησαν ἐνίοτε μεγάλας ζημίας· συμβαίνουνσι δὲ τόσον συνεχῶς, ὥστε οἱ ἐντόπιοι δὲν φοβοῦνται αὐτοὺς μᾶλλον παρ' ὅσον ἡμεῖς φοβούμεθα τὰς βροντὰς καὶ ἀστραπάς. Ὡς αἴτιον τῶν σεισμῶν στοχάζονται εὐμεγέθη τινὰ φάλαιναν, ἔρπουσαν ὑπὸ τὴν γῆν, καὶ μετροῦσιν αὐτοὺς ὡς μηδέν.

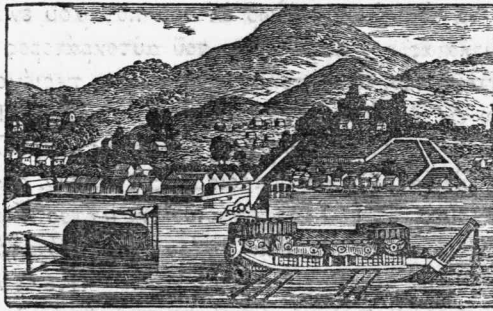
Τὸ ἐνδότερον τῶν νήσων εἶναι ἀκόμη πολλὰ ὀλίγον ἐγνωσμένον, καὶ δὲν δύναται τις νὰ περιγράψῃ αὐτὸ μετὰ λεπτομερείας ἢ ἀκριβείας. Καὶ αὐτὰ τὰ παράλια δὲν κατεστρώθησαν εἰσέτι διακεκριμένως. Ἡ γενικὴ πρόσοψις τῶν νήσων δύναται νὰ περιγραφῆ ὡς διαφέρουσα ἐκ τοῦ λοφώδους εἰς τὸ ὄρεινόν. Τοῦτο ἀληθεύει μάλιστα ὡς πρὸς τὴν μεγάλην νήσον Νιφῶνα· ἡ ταχύτης, μετ' ἧς καταβρέουσιν οἱ ποταμοὶ αὐτῆς πρὸς τὴν θάλασσαν, λογίζεται ἀπόδειξις τοῦ ὅτι γενικῶς εἶναι ὑψηλὴ ἐν τῷ κέντρῳ. Ἡραίστια, καὶ ἐνεργὰ καὶ ἐσβεσμένα, ἀπαντῶνται ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἐπὶ τῶν μικρῶν νήσων· εἰς τὴν Ἰεσσον ὑπάρχει κόλπος ἔχων ἐκατέρωθεν ἡραίστιον, καὶ διὰ τοῦτο καλούμενος Κόλπος τῶν Ἡραιστίων.

Ἐκ τῆς πολυανθρωπίας τῆς Ἰαπὼν δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι νῆσοι αὐτῆς ἀφθονοῦσι πόλεων καὶ κωμῶν. Πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας εἶναι ἡ Ἰεδδος, ἀλλως Ἰεδος, καὶ κατὰ τινὰς Ἰεδδος. Κεῖται δ' ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Νιφῶνος, παρά τινὰ κόλπον. Ὁ προειρημένος Ἀγγλος πλοίαρχος Σαρὶς εἶδεν αὐτὴν ἐν ἔτει 1612, καὶ τὴν περιγράφει ὡς « ἐνδοξον τὸ φαινόμενον· καὶ αὐτοὶ, λέγει τῶν δωματίων οἱ κέραμοι εἶναι κεχρυσωμένοι, καὶ τὰ σταθμὰ τῶν θυρῶν κεκοσμημένα μετὰ στίλβον βερενίκωμα. Δὲν ἔχουν ὕλινα παράθυρα, ἀλλὰ ξύλινα, βεβαμμένα μετὰ λεπτὰ ὠραία χρώματα. Ὀλόκληρος ἡ κυριώτερα ὁδὸς τῆς πόλεως, πλατεῖα ὅσον οἰαδήποτε εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἶναι κτιστὴ, καὶ ὑποκάτωθεν αὐτῆς περνᾷ ὠραῖος ποταμὸς. Κατὰ πεντήκοντα βήματα ἔχουσιν ἐκτεταμένα χεῖλη φρέατος, καὶ κάδους παρατεθειμένους,

δι' ὧν νὰ ἐξαντλώσιν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς. » Καθὸ ἔδρα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐλῆς του, εἶναι πολυανθρωποτάτη, περιέχουσα ἀπὸ ἐν εἰς ἐν ἡμισυ ἑκατομμύριον κατοίκων. Περὶ τούτου οἱ Ἰαπονοὶ δίδονται εἰς μεγίστας ὑπερβολάς. « Μᾶς ἔδειξαν, » λέγει ὁ πλοίαρχος Γολωνίν, ὁ αἰχμαλωτισθεὶς τὸ 1811, « σχέδιον τῆς μητροπόλεως, καὶ μᾶς εἶπαν ὅτι εἰς μίαν ἡμέραν δὲν ἠδύνατό τις νὰ βαδίσῃ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον αὐτῆς. Ὅτε δὲ ἠρωτήσαμεν τοὺς Ἰαπονοὺς περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, ἐβεβαίωσαν ὅτι περιεῖχεν ὑπὲρ τὰ δέκα ἑκατομμύρια κατοίκων, καὶ μάλιστα ὠργίσθησαν διότι ἡμεῖς ἀμφιβάλλομεν. Τὴν ἐπαύριον μᾶς ἔφεραν ἐγγραφον ἐνὸς τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις κατεῖχε πρότερον θέσιν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς Ἰεδδος. Τὸ ἐγγραφον τοῦτο διελάμβανεν ὅτι ἡ πόλις Ἰεδδος ἔχει εἰς τὰς κυριώτερας ὁδοὺς τῆς 280,000 οἰκων, καὶ ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν 30 ἕως 40 κατοίκους. » Ἡ πόλις αὕτη ὑπόκειται εἰς συνεχεῖς πυρκαϊάς. Τὸ δὲ 1703 σεισμὸς σχεδὸν κατέστρεψεν αὐτὴν, καὶ πολλαὶ χιλιάδες τῶν κατοίκων τῆς ἐθανατώθησαν. Τὸ παλάτιον τοῦ αὐτοκράτορος κατέχει μέγα περιπεφραγμένον διάστημα ἐν τῷ κέντρῳ τῆς πόλεως.

Δευτέρα πόλις εἶναι τὸ Μέακον, ὅπου διατρίβει ὁ Δαίρης, ἡγουν ὁ πνευματικὸς αὐτοκράτωρ. Κεῖται εἰς τὸ ἐνδότερον, καὶ νομίζεται ὅτι περιέχει ὡς ἡμισυ ἑκατομμύριον κατοίκων. « Εὐρωπαϊοὶ τινες, » λέγει ὁ Γολωνίν, « ὀνομάζουσι τὴν ἔδραν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοκράτορος Μίακον ἢ Μέακον. Ἡ λέξις σημαίνει μητρόπολις, καὶ δίδεται ὑπὸ τῶν Ἰαπονῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατ' ἐξοχήν. Τὸ κύριον ὄνομα τῆς εἶναι Κίον, καὶ Κίστον τὸνομα τῆς ἐπαρχίας. » « Ἐπεράσαμεν ἀπὸ τὸ Μέακον, » λέγει ὁ πλοίαρχος Σαρὶς, « μίαν τῶν μεγίστων πόλεων τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τόπον ἐμπορικώτατον. Ὅλοι οἱ πραγματευταὶ κατοικοῦσιν εἰς ἰδιαιτέρον μέρος τῆς πόλεως· οἱ Ἰαπονοὶ τὸ κρίνουσιν ἀσχημότατον καὶ ἄτακτον νὰ εὐρίσκωνται συμμεμιγμένοι ἄνθρωποι τοσοῦτων διαφορῶν ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων· ὅθεν ὅλοι οἱ ὁμοτεγενοὶ κατοικοῦσι πλησίον ἀλλήλων. Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ναὸς ὅλης τῆς χώρας εἶναι ἐνταῦθα εἰς τὸ Μέακον, λίθινος, καμαρωτὸς, κεκοσμημένος μετὰ λαμπροὺς κίονας, μακρὸς καὶ ὑψηλὸς ὅσον ἡ ἐν Λονδίῳ ἐκκλησίαι τοῦ Ἁγ. Παύλου. » Ὁ Ξαυιέρως, ἐν ἔτει 1553, λέγει ὅτι τὸ Μέακον, πρὸ τίνος καταστροφῆς εἰς ἣν ὑπέπεσε, περιεῖχε πραγματικῶς 180,000 οἰκων. Ὁ Κάεμφερ ἀναφέρει ὅτι περιεῖχε 600 ναῶν, καὶ ὅτι ἐχρειάσθη μίαν ὀλόκληρον ἡμέραν νὰ ἱππεύσῃ διὰ μέσου αὐτῆς ἀπὸ τοῦ ἐνός, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, καίτοι οὐχὶ ἀκριβῶς κατ' εὐθείαν γραμμὴν.

Τρεῖς ἄλλαι πόλεις εἶναι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ μετὰ τὴν

Ναγκασάκη, ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Ἰέδον καὶ τὸ Μέακον, ἡ Ὄσακα καὶ ἡ Σάκαια, οὐ μακρὰν τοῦ Μεάκου, καὶ ἡ Ναγκασάκη, ἐπὶ τῆς νήσου Κιουσιού. Αἱ πέντε αὗται πόλεις διακρίνονται ὡς αἱ αὐτοκρατορικαὶ πόλεις τῆς Ἰαπωνίας. Τὸ Ὀλλανδικὸν ἐμπορεῖον μετεφέρθη εἰς τὴν Ναγκασάκην ἐκ τῆς νήσου Φιράνδου τὸ 1638. Εἶναι δὲ τοποθετημένον ἐπὶ τινος νησιδίου ἐν τῷ λιμένι, διὰ γεφύρας ἠνωμένου μὲ τὴν μεγαλητέραν ξηράν.

Ἐπιτεταί συνέχεια.

ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

ὍΛΑ τὰ παραγγέλματα τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς ἀπευθύνονται εἰς τὴν καρδίαν. Δὲν ἀποβλέπει ποτὲ εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τὸν ἐξωτερικὸν ἄνθρωπον εἶναι ἀδιάφορος εἰς τὰ ἀπλῶς ἐξωτερικὰ χρέη. Μορφώνει τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων ὄχι κατ' ἄλλον τρόπον, παρὰ μορφόνουσα τὰς διαθέσεις αὐτῶν. Ποτὲ δὲν ἀπευθύνεται εἰς τὴν ματαιότητά των, εἰς τὴν φιλαυτίαν, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ διεφθαρμένην κλίσιν· ἐξεναντίας, κηρύττει φανερὸν πόλεμον, καὶ ἀδι-ἀλλακτον ἔχθραν, ἐναντίον πάσης κακῆς διαθέσεως εἰς τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν· καμμίαν δὲν ὑποφέρει. Μὲ ἀποστροφὴν λαλεῖ περὶ τῶν πλέον μισητῶν ἀμαρτημάτων, τὰ ὅποια εἶναι ἢ εἰς τοὺς γονεῖς ἀπειθεία, ἢ ἀτιμία, ἢ ἀδικία, καὶ ὁ φόνος. Λέγει ὅτι τὰ τοιαῦτα δὲν πρέπει οὐδὲ νὰ ὀνομάζωνται μεταξύ τῶν Χριστιανῶν. Ἀλλὰ δὲν μένει ἕως ἐδῶ· καταβαίνει εἰς τὴν καρδίαν, καὶ, ἐκτείνουσα τὴν χεῖρά της, ἐκσπᾷ πᾶσαν ῥίζαν πικρίας, ἣτις ἐκφύουσα ἤθελε μολύνει τὴν ψυχὴν, καὶ μιάνει τὸν βίον. Πολλὰ πάθη, τὰ ὅποια ὁ κόσμος ἀποδέχεται, καὶ εἰς πολλὰς περιστάσεις θεωρεῖ ἀθῶα, καθὼς τὴν φιλοδοξίαν, τὴν ἔνθερον σπουδὴν τοῦ πλοῦτου, τὴν φιληδονίαν, τὴν ὑπερηφάνειαν, τὸν φθόνον, τὴν ἐκδίκησιν, τὴν περιφρόνησιν τῶν ἄλλων, καὶ τὴν πρὸς τοὺς αἰσχροὺς ἀστεῖσμούς κλίσιν, τὸ Εὐαγγέλιον καταδικάζει αὐτὰ εἰς ὅποιανδήποτε μορφήν καὶ βαθμὸν. Δὲν συγχωρεῖ αὐτὰ οὐδὲ κατὰ διάνοιαν, ἀπαγορεύει τὴν μοιχείαν τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὸν φόνον τῆς καρδίας· καὶ παραγγέλλει νὰ πνίγωνται εἰς τὴν γέννησιν των. Οὔτε αἱ χεῖρες, οὔτε ἡ γλῶσσα, οὔτε ἡ κεφαλή, οὔτε ἡ καρδία, δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἔνοχα καμμῶς ἀνομίας. Ἄν καὶ ὁ κόσμος ἐμπορῇ νὰ ἐπικροτῇ τὴν ἡρωϊκὴν φιλοτιμίαν εἰς ἓνα, τὸν ἔρωτα τῆς δόξης εἰς ἄλλον,

τὴν ἐπιτυχῆ σπουδὴν εἰς τρίτον, τὴν ὑψηλόφρονα ὑπερηφάνειαν, τὸν λαμπρὸν πατριωτισμὸν ὅστις ἤθελεν ἀναγκάσειν ὅλα τὰ πλησιόχωρα ἔθνη νὰ κλίνωσι τὸν αὐχένα, τὸ ἐπίμονον φιλεκδικητικὸν διὰ ὕβρεις γενομένας, καὶ τὴν δεσποτικὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινῆς καὶ ἀγενοῦς ὄχλου, ὅλα ταῦτα ὁ Χριστιανισμὸς τὰ καταδικάζει, καὶ παραγγέλλει τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ νὰ τὰ σταυρόνωσι χωρὶς ἀναβολῆν. Κάνεν δὲν πρέπει ὁ Χριστιανὸς νὰ φειδεύεται, ἂν ᾖ καὶ πολῦτιμον ὡς ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διὰ τὴν χρῆσιν ἢ τέρψιν, ἢ καὶ ἀναγκαῖον ὡς ἡ δεξιὰ χεὶρ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἢ ἐργασίαν. Τὸ Εὐαγγέλιον δὲν παρακινεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ βλέπωσι τί ἐμποροῦν οἱ ἄλλοι νὰ στοχάζωνται περὶ αὐτῶν, ἢ ποῖόν τι ἀποτέλεσμα θέλει κάμειν εἰς τὸ κοσμικὸν συμφέρον των, ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ὄρθον, καὶ ποῖον τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὸ νὰ ζῶσιν ἀπταιστώως. Ἐὰν δέχῃσαι τὰ παραγγέλματά του, πρέπει νὰ ᾖσαι τοιοῦτος, καὶ ὄχι ἀπλῶς νὰ φαίνησαι· τὴν καρδίαν ζητεῖ· καὶ ὅλαι αἱ διοριζόμεναι διάφοροι μορφαὶ τῆς λατρείας καὶ ὑπακοῆς δὲν εἶναι παρὰ τόσαι διάφοροι ἐκφράσεις τούτου, ἢ τροποποιήσεις.

Ἄρα ἐμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ τι ὅμοιον τούτου εἰς τὰ συγγράμματα τῶν ἐναντιῶν τῆς ἀποκαλύψεως; Ὁχι. Ἡ ἠθικότης των δὲν ἔχει κἀνὲν κῦρος· καὶ ὁ ἠθικὸς των κώδηξ εἶναι πραγματικῶς ἀνατροπὴ ὅλης τῆς ἠθικότητος. Αἱ θεότητές των φαίνονται ὅτι δὲν ἐξετάζουν τὴν καρδίαν. Κατ' αὐτοὺς, « δὲν εἶναι καμμία ἀξιωμασία ἢ ἀμαρτημα εἰς τὸν σκοπόν. » Ἡ ἠθικότης των ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸ νὰ μορφώσῃ τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου. Συγχωρεῖ τὸν ἔσχατον σκοπὸν τῶν κακῶν ἐπιθυμιῶν· φθάνει μόνον νὰ μὴ ἐκτελῶνται μὲ βλάβην τῆς κοινωνίας· καὶ κατὰ τὸν κώδηξά των, ἢ δολοφονία τοῦ ἀνδρὸς, ὅστις διὰ πολιτικὸν τινὰ λόγον ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ἔνοχος, εἶναι πράξις ἐπαινετή· ἢ ἀπαγόρευσις τῆς παρανόμου συγκοινωνίας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶναι διαστροφή τῶν πλέον φανερῶν νόμων τῆς φύσεως· καὶ ἡ παρακμᾶσα γερωντικὴ ηλικία δὲν ἀξίζει τοὺς κόπους καὶ τὰ ἐξοδα, τὰ ὅποια γίνονται πρὸς ὑποστήριξιν της!!!

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον διδάσκει τὴν πλέον καθαρὰν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ υἱϊκὴν πεποιθήσιν εἰς τὸ ἔλεος καὶ εἰς τὴν ἀγαθότητά του· οἱ δὲ νεώτεροι ἐναντίου τῆς ἀποκαλύψεως, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀντιμαχομένων ἠθικῶν θεωριῶν των, εἶναι σύμφωνοι εἰς τὸ νὰ ἀποκλείωσι τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ ἠθικὰ των συστήματα, δείχνοντες οὕτω ὅτι εἶναι θεῖσται εἰς τὴν θεωρίαν, ἔθνικοι εἰς τὴν κλίσιν, καὶ ἄθεοι εἰς τὴν πράξιν.

Οἱ λόγοι τῆς Γραφῆς εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή· εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς ἀγάπης. Πᾶσα προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων του εἶναι πλήρης τοῦ πνεύματος τούτου. Ἄς στραφῇ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὸ δωδέκατον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς, παραδείγματος χάριν, καὶ ἄς ἀναγνώσῃ αὐτὸ ἐπιμελῶς· ἄς εὐρη, ἐὰν ἐμπορῇ, εἰς τὸ